

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 213.

72de Møde.

Lørdagen den 8de Juni.

(Fortf.)

Nyholm: Maaskee det maatte være mig tilladt at bemærke i Anledning af den sidste ærede Landstthingsmands Uttringer, at, naar jeg har sagt, at lignende Begunstigelser vare tilstaaede Banken, da er det vistnok, at det just ikke er Tilfældet i saa vid en Udstrækning, som efter nærværende Lov om Creditforeninger, men jeg troer dog, at de gaae noget videre, end det forekommer mig, at den ærede Landstthingsmand indrømmede, idet han, hvis jeg ikke misforstod ham, sagde, at de alene gjælde med Hensyn til Bankens Bøxer. Jeg troer, at med Hensyn til de indirecte Laan er den ogsaa berettiget til at tage 5 pCt. (Blechingberg: Af Bøxelobligationer). Naar densamme meget ærede Landstthingsmand endvidere har udtalt sig med Hensyn til Umyndiges Midler, at de ifølge de nu gjældende Bestemmelser kun maatte udlaaes indtil $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen, da troer jeg ikke, at det forholder sig saaledes; men, saavidt mig bekendt, kan af de Umyndiges Midler udlaaes indtil $\frac{2}{3}$ af Gienkommens Taxationssum paa første Prioritet, og kun, hvor de udsættes paa anden Prioritet, indtil det Halve af Taxationssummen; altsaa troer jeg virkelig, at, dersom det, som Forslaget gaaer ud paa, at der kun kan udlaaes indtil de $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen, og de øvrige Regler, som her ere optagne, blive iagttagne, kan man være forvisset om, at der fra denne Side aldeles ikke kan være nogen Fare for vedkommende Stiftelsers eller Umyndiges Midler. Jeg troer tillige at burde tilføie, at jeg tilvisse ønsker, at disse offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler aldeles ingen Stkaar lide; men jeg troer ogsaa, at Staten skylder enhver af sine Borgere den samme Omhu som de Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler. Idet

Staten garanterer saadanne Instituter, som det for Fremtiden vil blive Indenrigsministerens Sag at sanctionere, og derved gives et Slags Garantie for, at Lovens Regler blive iagttagne og overholdte, idet han kan forbyde deres Oprettelse, da stiller Sagen sig for mig, som om man favoriserede de Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler mere end Andre, naar man ligesom vilde give Andre en vis Anvisning paa at anvende en mindre omhyggelig Omhu paa at udsætte deres Penge. Dette troer jeg ikke vil baade Staten; dens Hovedslemmed maaskee være at sikke Crediten i enhver Henseende, og jeg troer saaledes, at i enhver Henseende maaskee Borgernes private Formue og Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler behandles lige eens.

Wesfely: Jeg skal blot tillade mig at tilføie til det, som jeg bemærkede tidligere, med Hensyn til, at den 4de Landstthingsmand for Kjøbenhavn har ytret, at Banken kun er berettiget til at tage en højere Rente af Bøxer og Bøxelobligationer, at Banken er berettiget til at tage saa høje Renter, som den kan komme overeens med Debitorerne om af Udlaan paa haandsaaet Pant. Naar man tidligere har skjelnet imellem Disconto og Rente, saa laa det deri, at en Bøxel ansees som et Papir, der kan være underkastet Tvivl med Hensyn til Soliditeten, og navnlig et Papir, som hovedsagelig bliver udstedt af Handlende, og de Handlende antages i det Hele taget at kunne staae sig ved at betale en højere Rente. Derfor har der ingen Indskrænkninger været med Hensyn til Discontoen af Bøxer, og forsaavidt har Banken intet Privilegium fremfor Andre, idet Enhver, der disconterer Bøxer, har Lov til at betinge sig hvilken Rente han vil. Men derimod troer jeg rigtigt nok, at det er et høist betydeligt Privilegium, som Banken har, naar den for de Udlaan, som den tilstaaer paa haandsaaet Pant, er berettiget